

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้ พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้ รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญา ท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยา รักษาโรค เครื่องมือ เครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมาย เหตุ
<p>๘-๖๘๕๕๐๔๐๘- ๐๒-๐๐๑ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้</p>	<p>ต้นตาล</p>	<p>เป็นพันธุ์ไม้พวก ปาล์มขนาดใหญ่</p>	<p>ต้นสูงถึง ๔๐ เมตร และโตวัดผ่ากลางประมาณ ๖๐ เซนติเมตร ลำต้นเป็น เสี้ยนสีดำแข็งมาก แต่เสี้ยนสีดำอ่อน บริเวณโคนต้นจะมีรากเป็นกลุ่ม ใหญ่ ใบเหมือนพัดขนาดใหญ่ กว้าง ๑ - ๑.๕ เมตร มีก้านเป็นทางยาว ๑ - ๒ เมตร ขอบของก้านแยกออกจากกันคล้ายคีมเหล็กโอบหุ้มลำต้นไว้ ซอดดอก เพศผู้ใหญ่ รวมกันเป็นกลุ่มคล้ายนิ้วมือ เรียกว่านิ้วตาลแต่ละนิ้วยาวประมาณ ๔๐ เซนติเมตร และโตวัดผ่า กลางประมาณ ๑.๕ - ๒ เซนติเมตร โคนกลุ่ม ข้อจะมีก้าน ขอรวมและมีก้านแข็ง ๆ หลายก้านหุ้มโคนก้านซอดอีกทีหนึ่ง ซอด ดอกเพศเมียก็คล้าย ๆ กัน แต่นิ้วจะเป็นปุ่มปม ปุ่มปมคือดอกที่ติดนิ้วตาล ดอกหนึ่ง ๆ โตวัดผ่ากลางประมาณ ๒ เซนติเมตร และมีก้านแข็ง ๆ หุ้ม แต่ ลวดอก ก้านนี้จะเติบโตเป็นหัวจุกลูกตาลอีกทีหนึ่ง ผลกลมหรือรูป ทรงกระบอกสั้น ๆ โตวัดผ่ากลางประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร ผลเป็นเส้นใยแข็ง เป็นมัน มีกัมสีเหลืองแกมดำคล้ายเป็นมันหุ้มท่อเนื้อเยื่อสีเหลืองไว้ภายใน ผล หนึ่ง ๆ จะมีเมล็ดใหญ่แข็ง ๑ - ๓ เมล็ด</p>	<p>ภูมิปัญญาเกษตรกรรมจาก ตาล(การปลูกตาล การขึ้น ตาล/รองตาล การเคี้ยว ตาล การทำปุ๋ยจากตาล) ภูมิปัญญาอาหารจากตาล (การพรวมตาล/เผาตาล การทำอาหารคาวหวาน จากตาล การทำน้ำตาล เมา/กระแช่) ภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย ภูมิ ปัญญาที่อยู่อาศัยและ เครื่องเรือนจากตาล(ไม้ตาล และใบตาล) ภูมิปัญญา ที่ดัดแปลงจากตาล(การ สานใบตาล เสียนตาลและ การประดิษฐ์จากไม้ตาล)</p>	<p>ริมถนนเพชร เกษม หน้า องค์การ บริหารส่วน ตำบลลำเลียง</p>	

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้ พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้ รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
<p>๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๐๒ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุ์กรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๒ คือ รหัสชนิดพรรณไม้</p>	<p>ยางนา</p>	<p>ยางนาเป็นไม้ยืนต้น ขนาดใหญ่</p>	<p>สูง ๔๐-๕๐ เมตร ไม้ผลัดใบ ลำต้นตรง เปลือก เรียบหนาสีเทา โคนต้นมีพูพอน เรือนยอดเป็น พุ่มกลม ใบเดี่ยวรูปไข่แกมรูปหอกกว้าง ปลาย ใบสอบเรียว เนื้อใบหนา กว้าง ๘-๑๕ เซนติเมตร ยาว ๒๐-๓๕ เซนติเมตร[๒] ดอกสี ชมพู ออกเป็นช่อสั้น ๆ สีน้ำตาล กลีบดอกมี ๕ กลีบ โคนกลีบประสานเหลื่อมกัน ปลายกลีบบิด เวียนตามกันแบบกังหัน เกสรเพศผู้มี ๒๕ อัน รังไข่มี ๓ ช่อง ออกดอกระหว่างเดือนมีนาคม- เดือนพฤษภาคม ผลเป็นผลแห้งทรงกลม มีครีบ ตามยาว ๕ ครีบ ปีกยาว ๒ ปีก[๓]</p>	<p>-เปลือกนำไปต้มน้ำเป็นยาบำรุงร่างกาย พอกเลือด บำรุงโลหิต แก้ตับอักเสบ และใช้ทาจุดขมพิษร้อนๆแก้ปวดตาช้ำ -น้ำมันยางใช้ผสมกับเมล็ดกัญช่าย นำมา คั่วให้เกรียม บดละเอียดใช้เป็นยาอุดฟัน แก้ฟันผุ -เมล็ดและใบ นำมาต้มใส่เกลือ ใช้อมแก้ ปวดฟัน -ใช้น้ำมันยางผสมกับแอลกอฮอล์ กิน๒ส่วน นำมารับประทาน เป็นยาขับ ปัสสาวะ แก้โรคทางเดินปัสสาวะ แก่ มุตติกระดูกขาของสตรี -ใบยางใช้รับประทานเป็นยาขับเลือด (ทำให้เป็นหมัน) น้ำมันยางดิบ ใช้เป็นยาถ่ายวีรติสีดวง ทวารหนักให้ฝ่อ -น้ำมันยางจากต้น ใช้สมานแผล ห้าม หนอง ใช้เป็นยาทาแผลเน่าเปื่อย แผล โรคร้อน แก้โรคหนองใน</p>	<p>บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)</p>	<p>หมายเหตุ</p>

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
<p>๘-๖๕๕๐๔๐๘-๐๒-๐๐๓</p> <p>คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ๘-๖๕๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๓คือ รหัสชนิดพรรณไม้</p>	ตะเคียน	เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ไม้ผลัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มที่กลมหรือรูปเจดีย์ต่ำ เปลือกหนาสีน้ำตาลดำ แตกเป็นสะเก็ด กระพี้สีน้ำตาลอ่อน แก่นสีน้ำตาลแดง ใบรูปไข่แกมรูปหอก หรือรูปดาบ กว้าง ๓-๑๐ เซนติเมตร ยาว ๖-๑๔ เซนติเมตร เนื้อใบค่อนข้างหนา ปลายใบเรียว โคนใบมนป้านและเบี้ยว หลังใบที่ตื้นแกลี้ยง ๆ อยู่ตามง่ามแขนงใบใบโอบ เส้นแขนงใบมี ๙-๑๓ คู่ ปลายใบโค้ง แต่ไม่จรดกัน ดอกเล็ก ออกเป็นช่อยาว สีขาว ตามง่ามใบและปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงและกลีบดอกย่อย ๕ กลีบ โดยเชื่อมติดกัน มีกลิ่นหอม ผล กลม หรือรูปไข่แกลี้ยง ปลายมน เป็นตั้งคล้ายหนามแหลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๖ เซนติเมตร ยาว ๑ เซนติเมตร ปีกลาย ๑ คู่ รูปใบพาย	<p>๑. ไม้ตะเคียน จัดเป็นไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศ เพราะเนื้อไม้มีความทนทาน ทนปลวกดี เลื่อยไสกบ ตกแต่งและชักเงาได้ดีมาก นิยมใช้ในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เฟอร์นิเจอร์ตกแต่งบ้าน เครื่องเรือน หน้าต่าง วงกบประตู ทำพื้นกระดาน ฝ้าหลังคา รั้วไม้ หีบใส่ของ ต่อมเครื่องมือกลีกรวมต่าง ๆ พานท้ายและรางปืน หรือใช้ทำสะพาน ต่อเรือ ทำเรือมาด เรือขุด เรือแคชชู เสือใบะ กระโถงเรือ ทำรถลาก ทำหมอนรองรางรถไฟ ตัวถังรถ กังหันน้ำ เกวียน ทูบกอล์ฟ ไม้ไม่พิน ฯลฯ ไม้ชนิดนี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในงานไม้ได้ทุกอย่างที่ต้องการความแข็งแรงทนทาน เหนียวและตั้ง</p> <p>๒. เปลือกต้นให้นำมาชงกับ Catechol และ Pyrogallol</p> <p>๓. ขึ้นจากไม้ตะเคียนใช้ทำน้ำมันชักเงา</p>	บริเวณ อำเภอ จังหวัด		

ทะเบียนพรรณไม้มุมนาน
ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้มุมนาน	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้นั้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
				<p>ตกแต่งเครื่องใช้ในครัว ใช้ผสมกับน้ำมันทาไม้ ยาแนวเรือ หรือใช้ผสมกับวัสดุอื่น ๆ เพื่อใช้ในงานต่าง ๆ เช่น ใช้สำหรับทาเคลือบเรือ เพื่อช่วยรักษาเนื้อไม้และป้องกันเพรียงทำลาย เป็นต้น</p> <p>๔. ใบตะเคียนมีสารแทนนินอยู่ประมาณ ๑๐% โดยน้ำหนักแห้ง ส่วนในเปลือกต้นก็มีสารประกอบนี้อยู่ด้วยเช่นกัน โดยคุณสมบัติของแทนนินที่ได้จากไม้ตะเคียนชนิดนี้ เมื่อนำมาใช้พอกหนังจะช่วยให้แผลแห้งแข็ง ขึ้นกว่าเดิม จึงเหมาะกับการนำมาใช้เฉพาะงานได้เป็นอย่างดี</p> <p>๕. ใช้ปลูกตามป่าหรือตามสวนสมุนไพรเพื่อเป็นไม้บังลม เพื่อให้ร่มเงา และช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติ เพราะไม่เป็นไม้ผลัดใบพร้อมกัน จึงเป็นไม้ที่ช่วยรักษาความเขียวได้ตลอดปี ช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้เป็นอย่างดี</p>		

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๕๐๘-๐๒-๐๐๔ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๕๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๔ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	สะเดา	เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง	ไม้ต้น สูง ๑๕ - ๒๕ เมตร เปลือกต้นแตกเป็นร่องลึกตามยาว ยอดอ่อนสีน้ำตาลแดง ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนก ออกเรียงสลับรูปใบหอก กว้าง ๓-๔ ซม. ยาว ๔-๘ ซม. โคนใบมนไม่เท่ากัน ขอบใบจักเป็นฟันเลื่อย แผ่นใบเรียบ สีเขียวเป็นมัน ดอก ออกเป็นช่อที่ปลายกิ่งขณะแตกใบอ่อน ดอกสีขาวนวล กลีบเลี้ยงมี ๕ แฉก โคนติดกัน กลีบดอกโคนติดกัน ปลายแยกเป็น ๕ แฉก ผล รูปทรงรี ขนาด ๐.๘ - ๑ ซม. ผิวเรียบ ผลอ่อนสีเขียว สุกเป็นสีเหลืองส้ม เมล็ดเดี่ยว รูปรี	-ใช้เป็นยาแก้อาการท้องอืดท้องเฟ้อหรือขับลม หรือนำพริกแห้งไปต้มกับน้ำ ๑ ถ้วยแล้ว รับประทานครั้งละ ๑/๒ ถ้วยแก้ว -ใช้เป็นยาฆ่าแมลง สะเดาให้สารสกัดชื่อ Azadirachtin ใช้ฆ่าแมลงโดยสูตร สะเดาสกัด ๔ กิโลกรัม ข่าแก่ ๔ กิโลกรัม ตะไคร้หอม ๔ กิโลกรัม นำแต่ละอย่างมาบดหรือตำให้ละเอียด หมักกับน้ำ ๒๐ ลิตร ๑ คืน นำมาหยดที่ทรงได้มา ๑ ลิตร ผสมน้ำ ๒๐๐ ลิตร ใช้ฉีดฆ่าแมลงในสวนผลไม้ และสวนผักได้ดี โดยไม่มีพิษและอันตราย		

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอกเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
<p>๘-๖๘๕๐๕๐๘-๐๒- ๐๐๕ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๕๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิก ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๕ คือ รหัสชนิด พรรณไม้</p>	<p>ซีเหล็ก</p>	<p>ไม้ยืนต้นขนาดเล็กถึงปาน กลาง</p>	<p>สูงประมาณ ๘-๑๕ เมตร ลำต้นมีกุดคดงอ เป็นปุ่มเบียดอกสีเทาถึงสีน้ำตาลดำ ยอด อ่อนสีแดงเรื่อ ๆ ใบประกอบเป็นแบบขน นก เรียงสลับกัน มีใบย่อย ๕-๑๒ คู่ ปลายสุดมีใบเดี่ยว ใบย่อยรูปขอบขนาน ด้านบนเกลี้ยง ดอกช่อสีเหลืองอยู่ตาม ปลายกิ่ง ดอกจะบานจากโคนช่อไปยัง ปลายช่อ กลีบเลี้ยงมี ๓-๔ กลีบ กลีบดอก มี ๕ กลีบ เกสรตัวผู้ ๑๐ อัน ผลเป็นฝัก แบนยาวมีสีคล้ำ เมล็ดรูปไข่ยาวแบนสี น้ำตาลอ่อนเรียงตามขวางมี ๒๐-๓๐ เมล็ด เมล็ดไม่มีสีน้ำตาลแก่เกือบดำ</p>	<p>-ใช้แก้อาการท้องผูก -ใช้แก้อาการนอนไม่หลับ -ใช้ทำความสะอาดเส้นผม ทำให้ผมชุ่มชื้น เป็นเงางาม ไม่มีรังแค ช่วยเจริญอาหาร บำรุงน้ำดี และบำรุงโลหิต เป็นต้น -นำไปอ่อน ดอกและยอดของต้น มาปรุง เป็นอาหาร รสชาติของซึ่งเหล็กมีรสขม ก่อน ปรุงจึงต้องนำมามาต้มให้ถึงก่อน ช่วย ลดสาร ที่เป็นพิษ และทำให้มีรสชาดีดีขึ้นเมื่อนำมา ปรุงเป็นอาหาร</p>	<p>บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)</p> <p>บริเวณข้างองค์การ บริหารส่วนตำบล ลำเลียง</p>	

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกงบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๐๖ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๖ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	คริสตินา	ไม้พุ่มขนาดกลาง	ลำต้น ไม้พุ่มขนาดกลาง สูง ๒-๕ เมตร แตกกิ่งค่อนข้างหนาแน่น กิ่งอ่อนเป็นเหลี่ยม ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปใบหอก ปลายเรียวแหลม โคนสอบ ขอบเรียบ ใบอ่อนสีแดงเป็นมัน ดอก ช่อตอกเป็นช่อกระจุก ออกตามปลายยอด ดอกสีขาว เกสรเพศผู้จำนวนมาก ผล ผลแบบผลสดน้ำ ผิวบาง มีเมล็ด ๑-๒ เมล็ด	-ลำต้น ในส่วนของลำต้น มีสรรพคุณออกฤทธิ์ทางยา คนโบราณมักจะนำเนื้อไม้มาต้มเพื่อดื่ม ใช้เป็นยาบำรุงไต รักษาเกี่ยวกับโรคไตได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังรักษาโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินปัสสาวะ -เปลือก เปลือกสามารถนำมาต้ม แล้วดื่มเป็นยาแก้ไข้ บรรเทาอาการไข้ได้ทุกเวลาได้ -ใบ ยอดอ่อนที่มีสีสวยมีประโยชน์ โดยสามารถนำมาประกอบเป็นอาหารได้ ไม่ว่าจะทำเป็นแกง หรือกินสดก็นำพริกก็จะมีรสชาติฝาดเล็กน้อย	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบล ลำเลียง	

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน
ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อท้องถิ่น นูนเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๐๖ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน หมู่บ้าน ๐๐๗ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	ทองอุไร	เป็นไม้พุ่มขนาดเล็กสูง	สูง ๒-๔ เมตร ลำต้นเล็ก แผ่กิ่งด้านบนเป็นพุ่มกลม โปรง ใบประกอบขนนกมีใบย่อยที่ปลายสุด จำนวน ๗-๑๑ ใบ สีเขียวอ่อน ขอบใบย่อยหยิกเป็นฟันเลื่อย ผิวสัมผัสละเอียด ลำต้นสีน้ำตาลวนลึกลอดทั้งต้น ก้านใบช่อดอกอ่อนเป็นสีเขียว ดอกสีเหลืองสด มีรูปลักษณะคล้ายระฆัง หรือแตร หรือทรมบี๊ต ออกดอกเป็นช่อตามปลายกิ่ง ดอกดกมาก กลีบดอกติดกันเป็นรูปกรวยยาว ๓-๔ เซนติเมตร ปลายกลีบมี ๕ กลีบ มีลักษณะกลมเป็นคลื่นเล็กน้อย กลีบเลี้ยงเป็นรูปกระดิ่งสีเหลือง แยก ๕ แฉกกลีบดอกปลายแยก ๕ กลีบรับกัน เกสรตัวผู้ เต็มที่ได้ดีในคืนวันทุกชนิด ที่ความชื้นปานกลาง ระบายน้ำได้ดี แสงแดดจัดเต็มวัน	ใช้เป็นยารักษาโรคเบาหวาน และโรคเกี่ยวกับปัญหาทางเดินอาหารได้	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	

ทะเบียนพรรณไม้มชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้มชุมชน

รหัสพรรณไม้ม	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๐๗ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๗ คือ รหัสชนิดพรรณไม้ม	ทุเรียน	เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่	ทุเรียนเป็นไม้ผลยืนต้นไม่ผลัดใบ ลำต้นตรง สูง ๒๕-๕๐ เมตรขึ้นกับชนิด แตกกิ่งเป็นมุมแหลม เปลือกกิ่งตงกระจายกิ่งกลางลำต้นขึ้นใบ เปลือกชั้นนอกของลำต้นสีเทาแก่ ผิวขรุขระหลุดลอกออกเป็นสะเก็ด ไม่มียาง ใบเป็นใบเดี่ยว กว้างยาว กว้าง ๒๐-๓๐ ซม. กว้างยาวตรงกันข้ามระนาบเดียวกัน ก้านใบกลมยาว ๒-๔ ซม. แผ่นใบรูปไข่แกมขอบขนานปลายใบใบเรียวแหลม ยาว ๑๐-๑๘ ซม. ผิวใบเรียบลื่น มีขนวล ใบด้านบนมีสีเขียว ท้องใบมีสีน้ำตาลเส้นใบด้านล่างนูนเด่น ขอบใบเรียบ ดอกเป็นดอกช่อ มี ๓-๓๐ ช่อบนกิ่งเดียวกัน เกิดต่าะลำต้น และกิ่งก้านยาว ๑-๒ ซม. ลักษณะดอกสมบูรณ์เพศ มีกลีบเลี้ยงและมิกีบดอก ๕ กลีบ (บางครั้งอาจมี ๔ หรือ ๖ กลีบ) มีสีขาวหอม ลักษณะดอกคล้ายระฆัง มีช่วงเวลาออกดอก ๑-๒ ครั้งต่อปี ช่วงเวลาออกดอกขึ้นกับชนิด สายพันธุ์ และสถานที่ปลูกเลี้ยง โดยทั่วไปจะ	ใบมีรสขม เย็นเผื่อน มีสรรพคุณแก้ไข้ แก้ดีซ่าน ขับพยาธิ และทำให้หนองแห้ง เนื้อทุเรียนมีรสหวาน ร้อน มีสรรพคุณให้ความร้อน แก้โรคผิวหนัง ทำให้ฝีแห้ง และขับพยาธิ เปลือกทุเรียนมีรสฝาดเมื่อใช้สุมานแผล แก้ น้ำเหลืองเสีย พุพอง แก้ฝี ตานซาง คุมธาตุ แก้คางทูม และไถ่ขี้และแมลง ส่วนรากมีรสฝาดขมแก้ไข้และแก้ท้องร่วง	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

ทะเบียนพรณไม่ชุมชน

รหัสพรณไม่	ชื่อพื้นที่ท้องถิ่น (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม่ตัน ไม่พุ่ม ไม่เลื้อย ไม่รอกเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๕๐๘-๐๒-๐๐๗ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๕๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๗ คือ รหัสชนิดพรณไม่			ให้ผลเมื่อมีอายุ ๕-๕ ปี โดยจะออกตามกิ่ง และสุกหลังจากผลแก่สุกไปแล้ว ๓ เดือน ผลเป็นผลสดชนิดผลเดี่ยว อาจยาวมากกว่า ๓๐ ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางอาจยาวกว่า ๑.๕ ซม. มีน้ำหนักรวม ๑-๓ กก. [๑๐] เป็นรูปรีถึงกลม เปลือกที่เรียวมีหนามแหลมเมื่อแก่ผลมีสีเขียว เมื่อสุกมีสีน้ำตาลอ่อน แตกตามแต่และส่วนของผลเรียกเป็นพู เนื้อในมีตั้งแต่สีเหลืองอ่อนถึงแดง ขึ้นกับชนิด [๑๐] เนื้อในจะนิ่มถึงอ่อนทั้งแข็ง มีรสหวาน เมล็ดมีเยื่อหุ้มกลมรี เปลือกหุ้มสีน้ำตาลผิวเรียบ เนื้อในเมล็ดสีขาว รสชาติฝาด			

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๐๙ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิก ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๙ คือ รหัสชนิด พรรณไม้	รวงผึ้ง	ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก	สูงได้ถึง ๘ เมตร ใบรูปมนรีหรือขอบขนาน ปลายแหลม ขอบใบเรียบ ขนาด ๔-๑๒ x ๓.๕-๕ เซนติเมตร ฐานใบป้านและมักไม่ สมมาตร ก้านใบยาว ๐.๒-๐.๙ เซนติเมตร ดอกเป็นช่อคอกสมบุรณ์เพศ ออกเป็นพอสัน ๆ ตามซอกใบ สีเหลืองสด ขนาด ๑.๓-๑.๕ เซนติเมตร กลีบเลี้ยงรูป สามเหลี่ยม ๕ กลีบ เชื่อมกันใกล้ฐานเป็น รูปถ้วย ไม่มีกลีบดอก เกสรตัวผู้จำนวน มาก เกสรตัวเมียปลายแยก ๕ พู รังไข่ กลม ดอกมีกลิ่นหอมอ่อน ๆ ผลกลมเป็น แบบแห้งไม่แตก ขนาด ๐.๕-๑ เซนติเมตร	กลิ่นหอมของดอกรวงผึ้ง ช่วยกระตุ้นระบบ ประสาท ทำให้ผ่อนคลาย และ หลับง่ายขึ้น	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๐ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	บวบเหลี่ยม	เป็นพืชไม่เงาวงศ์แตง	บวบเหลี่ยม (Angled Loofah) เป็นบวบ ชนิดหนึ่ง เป็นไม้เถาเลื้อยมีอายุสั้น ผลมี ลักษณะทรงกระบอก เรียวยาว ผิวเปลือก หนา มีสันขอบคมตามแนวยาวรอบผล มีสี เขียว เนื้อนุ่มฉ่ำน้ำ	สรรพคุณของบวบเหลี่ยม ๑. ผลเป็นยาเย็น ช่วยบำรุงร่างกาย (ผล) ๒. ดอกมีรสขม ขมเล็กน้อย และเย็นจัด ช่วยดับร้อน คลายร้อนในร่างกายได้ดี (ดอก) ๓. ช่วยทำให้เลือดไหลเวียนดี (เถา) ๔. ผล เถา และทั้งต้นของบวบเหลี่ยม สามารถใช้เข้าไปในตำรับยาแก้ลม บำรุงหัวใจ ได้อีกด้วย (ทั้งต้น) ๕. หากแห้งออกมามาก ให้นำไปสตุผสมกับ เมนทอล นำมาตำแล้วทาหรือใช้พอก (ใบ) ๖. ช่วยแก้อาการปวดศีรษะ ด้วยการใช้น้ำ จากเถาผสมกับน้ำตาลทรายใช้กิน พอประมาณ (น้ำจากเถา) หรือหากมี อาการปวดศีรษะข้างเดียว ให้ใช้รากต้มใส่ ไข่เบี๊ต ๒ ฟอง แล้วนำมากิน (ราก) ๗. น้ำคั้นที่ได้จากใบสตุใช้เป็นยาหยอดตา เด็กเพื่อรักษาเยื่อตาอักเสบ (ใบ) ๘. ใช้รักษาเยื่อจมูกอักเสบและเสื่อม	บริเวณข้างองค์การ บริหารส่วนตำบล ลำเลียง	

สมรรถภาพ รักษาอุณหภูมิของร่างกายเป็น
โพรงอุณหภูมิเสถียรด้วยการใช้ราก
นำมาต้มกับน้ำดื่ม หรือจะใช้ดอกสด
ร่วมกับข้าวเช่าสด นำไปตำใช้เป็นยาพอก
รักษาโพรงอุณหภูมิเสกก็ได้ ส่วนเถาก็ช่วย
รักษาโพรงอุณหภูมิเสกได้เช่นกัน (เถา, ราก,
ดอก)

๙. ใช้รักษาภูมิหนองและมีกลิ่นเหม็น
หรืออาจมีอาการปวดศีรษะร่วมด้วย ให้ใช้
เถาบริเวณใกล้กับรากนำไปเผาให้เป็นถ่าน
แล้วบดให้เป็นผงผสมกับเหล้ากิน (เถา)

๑๐. หากเป็นคางทูม ให้ใช้ใยผล (รังขบ) ที่
เผาเป็นถ่านแล้ว ผสมกับน้ำใช้ทาบริเวณ
ที่ปวด หรือจะใช้ผลนำไปเผาให้เป็นถ่าน
แล้วบดให้เป็นผงผสมกับน้ำใช้ทาบริเวณที่
ปวด (ผล, ใยผล)

๑๑. เมล็ดมีรสหวานมัน ใช้รักษาอาการ
ปวดเสียวฟัน โดยให้ใช้ผลที่แก่แล้วนำไป
เผาให้เป็นถ่านแล้วบดเป็นผง ใช้ทาบริเวณที่
ปวด ส่วนเถาก็มีสรรพคุณแก้อาการปวด
เสียวฟันเช่นกัน (เถา, เมล็ด)

๑๒. ผลเป็นยาเย็น สรรพคุณเป็นยาลดไข้
(ผล)

๑๓. ผลและเมล็ดช่วยลดไข้แก้ร้อนใน ส่วนน้ำ
จากเถาใช้ผสมกับน้ำตาลทรายกิน
พอประมาณก็เป็นยาบรรเทาอาการร้อนใน
ได้เช่นกัน (น้ำจากเถา, ผล, เมล็ด)

๑๔. น้ำจากเถาผสมกับน้ำตาลทรายใช้กิน

พอประมาณเป็นยาแก้หวัดได้ (นำจากเถา)
 ๑๕. ดอกมีรสขม เย็นจัด และขมเล็กน้อย ใช้รักษาอาการไอ อาการเจ็บคอ และหอบ ด้วยการใช้ดอกแห้งประมาณ ๖-๑๐ กรัม ผสมกับน้ำผึ้งแล้วต้มจิบเป็นยา หรือจะใช้น้ำจากเถาผสมกับน้ำตาลทรายกิน พอประมาณก็เป็นยาแก้ไอ แก้อาการเจ็บคอได้เช่นกัน (นำจากเถา, ดอก) หรือหากมีอาการเจ็บคอ จะใช้รากลำมาต้มกับน้ำดื่ม หรือจะนำรากมาแช่กับน้ำในภาชนะ กระเบื้องแล้วเทเอาแต่น้ำกินก็ได้ (ราก) [๑], [๒] หรือหากมีอาการไอ จะใช้เถาเอาไปต้มกับน้ำหรือจะใช้น้ำคั้นจากเถาสดนำมากินเป็นยาแก้ไอก็ได้ (แต่เป็นการทดลองกับหนู) (เถา)

๑๖. ชิวผลนำไปเผาไฟให้เป็นถ้ำ บดให้เป็นผงละเอียดใช้เป่าคอเป็นยารักษาอาการเจ็บคอ และช่วยรักษาเด็กที่ออกหัด ช่วยทำให้ออกหัดได้เร็วขึ้น (ชิวผล)

๑๗. ผลช่วยขับเสมหะ ทำให้ชุ่มคอ [๒], [๓] หรือจะใช้น้ำคั้นจากเถาสดหรือเอาเถาไปต้มกับน้ำกินเป็นยาขับเสมหะก็ได้ (เถา, น้ำคั้นจากเถา) ส่วนใบและเมล็ดบวบเปลี่ยนที่มีรสขมก็เป็นยาขับเสมหะเช่นกัน หากใช้ใบสดให้นำมาต้มกับน้ำดื่ม ถ้าเป็นใบแห้งให้ใช้ ๕ กรัม นำมาชงกับน้ำร้อน ๑ แก้ว ต้มก่อนอาการเข้าและเย็น (ใบ, เมล็ด)

๑๘. เมล็ดบวบเปลี่ยนที่มีรสขม มีฤทธิ์ทำ

ให้คลื่นไส้อาเจียน (เมล็ด)

๑๙. ใช้เป็นยารักษาหูดดลมอีกเสบเรอรั้ง โดยทำเป็นยาต้ม ให้ใช้เถาแห้งประมาณ ๑๐๐-๒๕๐ กรัม นำมาหั่นเป็นฝอยแล้วแช่กับน้ำจนพอท่วม แล้วนำไปต้มและแยกเอากากออก ใส่น้ำตาลพอประมาณ แล้วกินวันละ ๒-๓ ครั้งติดต่อกันประมาณ ๑๐ วันจะเห็นผล (เถา)

๒๐. เมล็ดและใบแก่บด ถ้าใช้ใบให้ใช้ประมาณ ๓๐๐-๖๐๐ มิลลิกรัม นำมาต้มกับน้ำกิน (ใบ, เมล็ด)

๒๑. นำจากเถาใช้ผสมกับน้ำตาลทราย ใช้กินพอประมาณเป็นยาแก้อาการปวดท้อง (นำจากเถา)

๒๒. เมล็ดบวบเหลี่ยมชนิดขมที่แกะเปลือกออกแล้ว ใช้กินเป็นยาช่วยหล่อลื่นลำไส้ ช่วยรักษาโรคริดบิดแทน ipecacuanha ได้ดี แต่เมื่อกินเข้าไปแล้วอาจทำให้เกิดอาการคลื่นไส้อาเจียน (เมล็ด)

๒๓. ผลมีรสขมและเย็น ใช้รักษาโรคริดบิดถ่ายเป็นเลือด แก้อาการปวดท้องเนื่องจากดื่มเหล้ามาก โดยให้ใช้ผลแห้งประมาณ ๑ ผล นำไปเผาให้เป็นถ่าน บดให้เป็นผงผสมกับเหล้าดื่มครั้งละประมาณ ๖ กรัม (ผล)

๒๔. รากใช้ต้มกับน้ำดื่มเป็นยาระบาย ส่วนผลก็มีสรรพคุณเป็นยาระบายเช่นกัน (ราก, ผล) รากและเมล็ดบวบเหลี่ยมที่มีรสขม มีฤทธิ์เป็นยาถ่าย (ราก, เมล็ด)

๒๕. เกาใช้เป็นยาขับพยาธิ (เกา) ส่วนเมล็ดใช้เป็นยาขับพยาธิตัวกลม เมล็ดจะมียรสหวาน มาเคี้ยวกินตอนท้องว่าง เมล็ดจะมียรสหวาน มัน ถ้าเป็นเด็กให้กินครั้งละประมาณ ๓๐ เม็ด หากเป็นผู้ใหญ่ให้ใช้ ๔๐-๕๐ เม็ด ติดต่อกัน ๒ วัน หรือจะนำมาเมล็ดบดให้ละเอียดใส่แคบซูลกินวันละครั้ง (เมล็ด)

๒๖. ผลและเมล็ดเป็นยาขับปัสสาวะ (ผลอ่อนนำไปต้มกับน้ำ โดยใส่น้ำพอท่วมแล้ว ต้มจนเดือด ใช้น้ำที่ได้นำมาต้มครั้งละ ๑ แก้ว วันละ ๒ ครั้ง เช้าและเย็น) หรือจะใช้ ดอกสดเป็นยาขับปัสสาวะก็ได้ เข้าใจว่าใช้ ดอกแห้งประมาณ ๒-๑๐ กรัม นำไปต้มกับ น้ำดื่ม ส่วนใบให้ใช้ใบสด ๑ กำมือ นำมาต้ม กับน้ำ ใส่น้ำพอท่วมแล้วต้มจนเดือด ใช้น้ำ ที่ได้ต้มเป็นยาขับปัสสาวะ แก้ปัสสาวะเป็น เลือด ครั้งละ ๑ แก้ว วันละ ๒ ครั้ง เช้า และเย็น ถ้าเป็นใบแห้งให้ใช้ ๕ กรัม นำมา ชงกับน้ำร้อน ๑ แก้ว ใช้ดื่มก่อนอาหารเช้า และเย็น (ใบ, ดอก, ผล, เมล็ด)

๒๗. เมล็ดมีสรรพคุณเป็นยาขับนิ่ว (เมล็ด)

๒๘. ขมิ้นรักษาโรคผิวหนัง ทวาร ด้วยการใช้ใบ นำมาตำพอกหรือจะบดให้เป็นผงใช้ผสม เป็นยาทาก็ได้ หรือจะใช้ดอกสดผสมกับขี้วัว ถ้าเข้าสดนำไปตำพอก หรือจะใช้โยเยผล หรือรังบัวนำไปเผาไฟให้เป็นเถ้า แล้ว นำไปผสมกับปูนขาวที่เก็บไว้นาน ๆ และ ผสมกับหยงอิงบดเป็นผง แล้วนำไปต้มกับต้

หมู่ ใส้ใช้ชาวผสมน้ำมันหอมนำมาใช้ทา บริเวณที่เป็น แต่หากเป็นโรคริดสีดวงทวาร ที่เกิดจากการตีเมหลามาก ๆ ก็ให้ใช้โยผล (รังบัว) ที่เผาเป็นถ่านแล้ว นำไปบดให้เป็นผงผสมกับเหล้ากินครั้งละ ๖ กรัม (ใบ, ดอก, โยผล)

๒๙. หากเลือดน้อย ประจำเดือนของสตรี มาผิดปกติ ให้ใช้ผลนำไปเผาให้เป็นถ่าน ผสมกับเหล้ากินหลังอาหารตอนที่ยังสบายใจ ส่วนใบและเถาก็ช่วยแก้ประจำเดือนที่ผิดปกติของสตรีเช่นกัน (เถา, ใบ, ผล)

๓๐. ใบใช้เป็นยารักษาสตรีที่ตกเลือด ด้วยการนำไปต้ให้แห้งเป็นถ่าน แล้วบดให้เป็นผงผสมกับเหล้าดื่มครั้งละประมาณ ๖-๑๕ กรัม (ใบ)

๓๑. ช่วยบำรุงม้าม (เถา)

๓๒. ใบนำมาตำใช้เป็นยาพอกทาถอนพิษในคนไข้มาโมไต (ใบ)

๓๓. ช่วยแก้อาการบวมโต ด้วยการใช้รากลนำมาต้มกับน้ำดื่ม หรือจะใช้น้ำจากเถาผสมกับน้ำตาลทรายกินพอประมาณก็ได้ (ราก, น้ำจากเถา)

๓๔. ใบสดนำมาตำพอกแก้พิษจากแมลงสัตว์กัดต่อย แก้พิษคัน (ใบ)

๓๕. ช่วยรักษาบาดแผลเรื้อรัง แผลจากแมลงสัตว์กัดต่อย ด้วยการใช้น้ำมาต้มเอาแต่น้ำใช้ชะล้าง หรือจะตำพอก หรือบดให้เป็นผงละเอียดผสมเป็นยาทาก็ได้ (ใบ)

๓๖. หากเป็นแผลมีหนองและมีเนื้องอก ก็ให้ใช้ผลสดนำมาคั้นเอาแต่น้ำผสมกับผงเบญจกานี Gall จากต้น Rhus chinensis Mill. แล้วนำมาใช้ทา (ผล)

๓๗. น้ำมันที่บีบได้จากเมล็ดบวบเหลี่ยมสามารถนำมาใช้ทารักษาโรคผิวหนังได้ บ้างว่าใช้แก้โรคผิวหนังได้บางชนิด และถ้าบริสุทธิ์พอกก็ใช้กินได้ (นำมันจากเมล็ด)

๓๘. หากผิวหนังเป็นผดผื่นคันให้ใช้ใบสดผสมกับเมนทอล นำมาตำแล้วพอกหรือใช้ทาบริเวณที่เป็น (ใบ)

๓๙. ใช้รักษากลากเกลื้อน ด้วยการใช้น้ำมันต้มเอาน้ำใช้ชะล้าง หรือจะตำพอกหรือจะบดให้เป็นผงละเอียดผสมเป็นยาทาก็ได้ (ใบ)

๔๐. หากเป็นฝีบวมแดงและมีหนอง รักษาฝีไม่มีหัว ให้ใช้ดอกสดผสมกับหัวเถ้าเข้าสดนำไปตำใช้เป็นยาพอกบริเวณที่เป็น (ดอก)

๔๑. ช่วยรักษาแขนขาเป็นเหน็บชา (เถา)

๔๒. หากมีอาการปวดเอวเรื้อรัง ให้นำเมล็ดมาคั่วจนเหลือง แล้วบดให้เป็นผงผสมกับเหล้าดื่ม และให้นำกากมาพอกบริเวณที่มีอาการปวด (เมล็ด)

๔๓. ผลช่วยขยับน้ำหนักของสตรีที่มีน้ำหนักน้อยหลังการคลอดบุตร หรือจะใช้โยยผล (รังบัว) ที่เผาเป็นถ่านแล้ว นำมาบดให้เป็นผงผสมกับเหล้าดื่มก็ได้ แล้วห่มผ้าห่มให้เหงื่อออกด้วย (ผล, โยยผล)

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘๖๘๕๐๔๐๘๐๒-๐๑๑ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	กระดุมทอง เลื้อย	ลำต้นแตกแขนงทอดราบบน ตามพื้นดิน	ลำต้นแตกแขนงทอดราบบนตามพื้นดิน ปลายกิ่งมีก้านชูตั้งขึ้น สูงได้ถึง ๕๐ ซม. ใบ เดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปรี ปลายแหลม โคน สอบ ขอบจักเล็กน้อย ก้านใบสั้นหรือไม่มี ข้อดอกแบบช่อกระจุก ออกตามง่ามใบ ใกล้ยอด โคนข้อมใบประดับรูปรีเรียงซ้อน กัน ๒ ชั้น ชั้นละ ๔-๕ ใบ ดอกวงนอกเป็น ดอกเพศเมีย มี ๘-๑๐ ดอก ดอกวงในซึ่ง เป็นดอกสมบูรณ์เพศ ขนาดเล็กกว่าและมี จำนวนมากกว่า กลีบดอกวงนอกสีเหลือง ติดกันเป็นแผ่น โคนติดกันเป็นหลอดสั้น มาก ปลายแยกเป็น ๓ แฉก ดอกวงใน กลีบดอกสีเหลือง โคนกลีบติดกันเป็น หลอด ปลายแยกเป็น ๕ แฉก รั้งไข่เล็ก และเป็นหมัน เกสรเพศผู้ ๕ อัน ยอดเกสร เพศเมียแยกเป็น ๒ แฉก ผลเกิดจากดอก วงนอก รูปไข่กลับ เมล็ดเล็ก สีดำ เป็นมัน รูปสามเหลี่ยมปลายแหลม	๑. ใช้เป็นไม้ดอกไม้ประดับในกระถางหรือ แปลงจัดสวน อาจปลูกเป็นพืชเดี่ยวหรือ ปลูกเป็นไม้ประดับต่างเพื่อคลุมดินในสวนจัด แต่ง ๒. ใช้ปลูกคลุมดินเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นแก่ หน้าดิน และป้องกันการพังทลายหน้าดิน ๓. ใช้ปลูกแทนหญ้าในสนามหญ้า เนื่องจากปกคลุมแปลงได้เร็ว และสามารถ ป้องกันหญ้าชนิดอื่นเติบโตในแปลง ๔. กลีบดอกนำมาตากแห้ง บดเป็นผงใช้ สำหรับเป็นสีผสมอาหารหรือสีย้อมผ้า ๕. เมล็ด นำมาสกัดน้ำมันใช้สำหรับปรุง ประกอบอาหาร	บริเวณที่พบ (ระบุชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
	ต้อยติ่ง ชื่อวิทยาศาสตร์: <i>Ruellia tuberosa</i>	เป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก	เป็นพืชล้มลุกขนาดเล็กเป็นพืชใบวงรี เพ็ช้อกปลาหมอ (Acanthaceae) เดิมโต ได้ดีที่กลางแจ้งและในร่ม ต้นเจริญเต็มที่ สูง ๒-๒.๕ นิ้ว ใบกลมรี ตาแตกยอดได้สี่ข้าง ออกดอกสีม่วงนำเงินเฉพาะตอนฤดูฝน เมื่อผสมเกสรแล้วจะให้เมล็ด ประมาณ ๒๕-๓๒ เมล็ดอยู่ในฝัก เมื่อฝักแก่จะ กลายเป็นสีน้ำตาลหรือสีดำ พอฝักโตน้ำ (โดยธรรมชาติคือน้ำฝน) ก็จะแตกออกทำ ให้เมล็ดกระเด็นไปตกที่อื่น ซึ่งเป็นเทคนิค ของการขยายพันธุ์ (เด็ก ๆ ชอบเล่นโดย นำฝักแก่ใส่ลงในน้ำให้แตก) ชื่ออื่นที่เรียก เช่น อังกาบฝรั่ง, เป้าะเป๊ะ, minnieroot, popping pod, cracker plant	รากของต้อยติ่งสามารถใช้เป็นยารักษา โรคไต โรคเอดส์ หรือแม้แต่เป็นยาขับ เลือด ถ้าใช้ในปริมาณที่เจือจางก็ สามารถกำจัดสารพิษในเลือด บรรเทา อาการสารพิษตกค้างในปัสสาวะ ส่วนใบ ของต้อยติ่งสามารถใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ หรือใช้พอกแก้ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อได้ แต่ ต้อยติ่งมักจะถูกลองทิ้งเพราะคนคิดว่า เป็นวัชพืช	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยทราย ตำบลลำเตี้ย อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๒ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิก ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้	หญ้าละออ หมอน้อยหรือเสื่อ สามเขา	เป็นพืชล้มลุก ลำต้นเป็นสัน	ลำต้นเป็นสัน มีขนนุ่ม ใบล่างจะมีลักษณะ ป้อมสั้นกว่าใบที่อยู่ข้างบน ขอบใบเป็นจัก ออกดอกที่ปลายยอด สีม่วงอมแดง ดอก แก่เป็นสีขาว เมล็ดมีขนยาวสีขาว	ในทางยาสมุนไพร พืชชนิดนี้มีฤทธิ์ใน ด้านการแก้ปวด ดูดหนอง ใบแก้ตาแดง เมล็ดและรากขับพยาธิ [๑] สารสกัดจาก เมทานอล มีฤทธิ์ต่อต้าน CTX-induced toxicity ในหนู	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๓ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิก ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้	มังแคร์ซาง	เป็นไม้พุ่ม	ลำต้น เป็นไม้พุ่ม สูง ๑-๕ เมตร สีน้ำตาล อมม่วง แตกกิ่งก้านในระดับต่ำและแตก เป็นจำนวนมาก ทรงพุ่มกว้างครึ่งทรงกลม ใบเป็นใบเดี่ยวแตกตรงข้าม รูปร่างเป็นใบ หอก ปลายใบเรียวแหลม ส่วนฐานใบโค้ง มน ขอบใบเรียบ ตัดใบสากมีขนปกคลุม ขนาดของใบ กว้าง ๓-๕ เซนติเมตร ยาว ๕-๑๐ เซนติเมตร ดอกเป็นดอกช่อ กระจุกที่ปลายกิ่ง ประกอบด้วยดอก ๓-๖ ดอก กลีบดอกมี ๕ กลีบ เป็นสีชมพู ม่วง เส้นผ่าศูนย์กลางของดอกประมาณ ๕-๖ เซนติเมตร ผล เป็นผลเดี่ยวเกิดแต่ ฐานรองดอกมีรูปร่างคล้ายคนโท มีขน จำนวนมาก ผลสีน้ำตาลอมเขียว เมื่อแก่ จะเป็นสีม่วง เนื้อในแบบเยือกสีน้ำตาลเข้ม ภายในมีเมล็ดจำนวนมาก ผลแตกออก ตามขวาง	น้ำดื่มใบหรือนำต้นจากใบใช้แก้โรคท้องร่วง โรคบิด และระดูขาว ราก ช่วยบำรุงธาตุ เจริญอาหาร บำรุงกำลัง บำรุงตับ แก่ อ่อนเพลีย และ เพิ่มภูมิคุ้มกันโรค	บริเวณด้านข้าง อบต.ลำเลียง	

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๔ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สืบสนทนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสวนรุกขขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	ต้นสัก	เป็นไม้ต้นขนาดใหญ่ผลัดใบ ในฤดูร้อน	ลำต้นเปลาตรงเปลือกเรียบหรือแตกเป็น ร่องเล็ก ๆ สีเทา โคนเป็นพูพอนต่ำ ๆ เรือนยอดเป็นพุ่มทรงกลมค่อนข้างทึบ เปลือกสีเทา เรียบ หรือแตกเป็นร่องต้น ตามความยาวลำต้น	ใบนำมาต้มกับน้ำรับประทานเป็นยาลด ระดับน้ำตาลในเลือด (ใบ) เนื้อไม้และใบมี รสฝืดเล็กน้อย สรรพคุณเป็นยาบำรุงโลหิต (เนื้อไม้,ใบ) ใบมีรสฝืดเล็กน้อย มีสรรพคุณ เป็นยาแก้พิษโลหิต (ใบ) ช่วยแก้อาการ อ่อนเพลีย (เนื้อไม้) เปลือกมีสรรพคุณแก้ อาการปวดศีรษะ (เปลือกไม้) เมล็ดใช้เป็น ยารักษาโรคตา (เมล็ด) ใบใช้ทำเป็นยาอม แก้เจ็บคอ (ใบ) ช่วยแก้ไข้ คุมธาตุใน ร่างกาย (เนื้อไม้) เนื้อไม้ใช้รับประทานเป็น ยาขับลมได้ดีมาก ส่วนใบก็มีสรรพคุณเป็น ยาขับลมเช่นกัน (เนื้อไม้,ใบ) เนื้อไม้มี สรรพคุณเป็นยาขับพยาธิ (เนื้อไม้) เนื้อไม้ ใบ และดอกมีสรรพคุณเป็นยาขับปัสสาวะ (เนื้อไม้,ใบ,ดอก) ใบใช้เป็นยาแก้ทางเดิน ปัสสาวะอักเสบ (ใบ) ช่วยรักษา ประจำเดือนไม่ปกติ (ใบ) ช่วยรักษาโรค ผื่นหนัง (เนื้อไม้) เปลือกมีสรรพคุณเป็นยา ผาตสมาน (เปลือก) เปลือกไม่มีสรรพคุณช่วย บรรเทาอาการบวม (เปลือกไม้) ส่วนเนื้อไม้	บริเวณลำเลียง	

ทะเบียนพรรณไม้มัชฌิมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้มัชฌิมชน

รหัสพรรณไม้มั	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รูดเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๑๕ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สืบสวนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้มั	อ้อ	ลำต้นแข็งเป็นปล้อง ช่างใน กลวง	เป็นพืชในวงศ์ยาง มีลำต้นแข็งเป็นปล้อง ช่างในกลวง เดิบได้ตีในดินขึ้นและ (ไม่ว่าจะเป็นดินน้ำจืดหรือดินน้ำกร่อย)	ต้นอ้อยังจัดว่าเป็นพืชพลังงาน เพราะสามารถสกัดให้เกิดชีวมวลจำนวนมากเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงและปุ๋ยหมัก และยังสามารถใช้ต้นอ้อในการเตรียมแอลกอฮอล์ผสมยีสต์และกรดแลคติกได้ด้วย ส่วนของลำต้นสามารถนำมาใช้ผลิตเป็นกระดาษ เบาะนั่ง หลังคา เพราะมีความทนทานนับร้อยปี บางประเทศใช้ทำเป็นผนังบ้านคล้ายไม้พังกของบ้านเรา ยิ่งไปกว่านั้นในยุคนี้ที่เน้นเรื่องสิ่งแวดล้อม กิ่งเล็กๆ ของต้นอ้อถูกนำมาผลิตเป็นหลอดดูดเครื่องดื่มเพื่อลดการใช้พลาสติกก็เป็นที่ได้รับความนิยม ทำให้กันดอกไม้ไม่กว่าดัดคล้ายกับหญ้าตากอง กงลิ้นแฉก	บริเวณที่พบ (ระบุชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณของค้การ บริหารส่วนตำบล ลำเลียง	

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น ในเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๖ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๖๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	สาบเสือ	เป็นไม้ล้มลุก	เป็นไม้ล้มลุก แตกกิ่งก้านสาขามากมายจน ดูเป็นทรงพุ่ม ลำต้นและกิ่งก้านปกคลุม ด้วยขนอ่อนนุ่ม ก้านและใบเมื่อขยี้จะมี กลิ่นแรงคล้ายสาบเสือ มีลำต้น สูง ๑-๒ เมตร ใบเดี่ยวออกจากรากลำต้น ที่ข้อ แบบ ตรงกันข้าม รูปรีค่อนข้างเป็นสามเหลี่ยม ขอบใบ หยัก ปลายใบแหลม ฐานใบกว้าง เรียวยอดบิเข้าหากัน สีเขียวอ่อน เส้นใบ เห็นชัดเจน ๓ เส้น มีขนปกคลุม ผิวใบทั้ง สองด้าน ดอกเป็นช่อ สีขาวหรือฟ้าอมม่วง ดอกย่อย ๑๐-๓๕ ดอก ดอกวางนอกรับ ก่อน กลีบดอก หลอมรวมกันเป็นหลอด ผลขนาดเล็ก รูปรางเป็น ห้า เหลี่ยมสี่ หน้าตาลหรือดำ มีหนามแข็งบนเส้นของผล ส่วน ปลายผลมีขนสีเทา ช่วยพยุงให้ผล และเมล็ดปลิวตามลม	ต้น เป็นยาแก้ ปวดท้อง ท้องขึ้น ท้องเฟ้อ แก้ บวม ดูดหนอง[๒] ใบ ใบของสาบเสือมีสารสำคัญคือ กรดอะมิโน และฟลาโวนอยด์หลายชนิด เช่น ไอโซชาโก ราติน และไอโตรีติน นอกจากนี้ยังมีสาร พวกน้ำมันหอมระเหย ซึ่งประกอบไปด้วย สารยูพาทอล คูมาริน โดยสารสำคัญเหล่านี้ จะไปออกฤทธิ์ที่ผนังเส้นเลือดทำให้เส้น เลือดหดตัว และนอกจากนี้ยังมีฤทธิ์ไป กระตุ้นสารที่ทำให้เลือดแข็งตัวได้เร็วขึ้น ทำให้สามารถห้ามเลือดได้ ใช้เป็นยารักษา แผลสด สมานแผล ถอนพิษแก้พิษ แก้ พิษน้ำเหลือง แก้ตาฟาง แก้ตาแฉะ แก้ ริดสีดวงทวารหนัก รักษาแผลเปื่อย และ แผลจากปลิงดูดเลือดได้ ชาวโอรังอัซลีใน รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซียใช้ยาต้มที่ใส่ใบใช้ เป็นยารักษาบิด	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกงบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๗ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	หงอนไก่ไทย	เป็นพืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง	ไม้ล้มลุก อายุ ๑ ปี สูง ๓๐-๕๐ ซม. ลำต้น และกิ่งก้านที่แตกออกจะตั้งตรงขึ้น ลำต้น ฉ่ำน้ำ มีร่องตามยาว เปลือกลำต้นมีสีเขียว ถึงม่วงแดง ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับรูป หอกเรียวยาว โคนใบสอบ ปลายแหลม ขอบใบเรียบ ใบยาว ๕-๙ ซม. กว้าง ๑-๓ ซม. ใบมีสีเขียว และสีแดงอมม่วง ใบ ตอนล่างมีขนาดใหญ่กว่าใบช่วงบน ก้าน ใบยาว ๐.๓-๑.๗ เซนติเมตร ดอก ออกเป็นช่อ ลักษณะเป็นพู่กลม ตั้งตรง ขึ้น ออกบริเวณซอกใบและปลายยอด ดอกย่อยมีขนาดเล็กจำนวนมากอยู่ติดกับ แกนช่อดอกหนาแน่น ปลายช่อดอกแหลม ดอกจะออกตามปลายกิ่งและที่ซอกใบ มี ๒ ชนิดด้วยกัน คือ ชนิดขามีลำต้นสีเขียว ชนิดแดงลำต้นและใบมีสีแดงอมม่วง ช่อ ดอกยาว ๓-๑๐ ซม. อดแน่นอยู่ในช่อเดี่ยว และบิดจับม้วนไปมาอยู่ในช่อ ดอกย่อยมี กลีบเลี้ยง ๓ กลีบ กลีบเลี้ยงบาง กลีบดอก	ตำรายาไทย ดอก รสฝาดเย็น แก้บิด ท้าม เลือด แก้อาเจียนเป็นเลือด แก้ริดสีดวง ทวาร แก้ตกขาว แก้ปวดศีรษะ แก้ตาแดง ดอก ก้าน ใบ ใช้เป็นยาแก้ริดสีดวงทวารมี เลือด แก้บิด มูกเลือด ตกเลือด ตกขาว และแก้ตาแดง ใบ ใช้ห้ามเลือด ทาแก้ผด ผื่นคัน ใบ กิ่งก้าน รสฝาดเย็น แก้อาเจียน เป็นเลือด แก้บิด แก้ผื่นคัน ห้ามเลือด เมล็ด รสขม เป็นยาเย็น ออกฤทธิ์ต่อตับ ใช้ เป็นยาแก้ร้อนในดับ จับลมร้อนในดับ แก้ ความดันโลหิตสูง แก้ปวดศีรษะ แก้ตาแดง ตาปวด เยื่อตาอักเสบ ทำให้ตาสว่าง แก้ ริดสีดวงทวาร ใช้เป็นยาแก้บิดมูกเลือด ช่วยห้ามเลือด เลือดกำเดาไหล แก้เม็ตผด ผื่นคัน อักเสบ ดอกและเมล็ด ใช้ห้ามเลือด ใช้แก้เลือดกำเดาออก ราก รสขมเย็น แก้ ใช้มีอากาศร้อนเพื่อ หรือใช้ที่มีอากาศ อาหารเป็นพิษรวมด้วย ใช้พืช แก้โลหิตเป็น พิษ บำรุงธาตุ แก้กษัตริ์ แก้เสมหะ	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณด้านข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	

			<p>๕. กลีบ กลีบดอกมีสีขาวปลายแหลมสีชมพู อยู่ติดกันเป็นกระจุก ใบประดับ ๒ ใบ ไม่ มีก้านดอก เกสรตัวผู้ ๕ อัน ผลแห้งแตก ได้ รูปไข่ กลมรี มีเมล็ดจำนวนมาก กลม แบนสีดำ เป็นมัน แข็ง ชักด้านหนึ่งบวมลง พบทั่วไปตามริมทาง ชายน้ำ ป่าโปร่ง</p>		
--	--	--	--	--	--

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเสียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๑๘ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	บัวหลวง	จัดเป็นไม้ล้มลุก มีอายุหลาย ปี ลำต้นมีทั้งเป็นเหง้าอยู่ใต้ ดินและเป็นไหลอยู่เหนือดิน ใต้น้ำ .	บัวหลวงพันธุ์ดอกสีชมพู (บัวแหลมชมพู) มีชื่อว่า ปทุม ปัทมา โภกระนต หรือโกล นุต ดอกขนาดใหญ่ ดอกตูมเป็นรูปไข่ ปลายเรียวสีชมพู กลีบดอกชั้นนอกมี ๔-๕ กลีบ รูปไข่มีขนาดเส้นตรงยาว ๒ ซม ส่วนกลางของกลีบมีรูปร่างโค้งป้อง ตรง กลางสีชมพูอมเขียว ส่วนกลีบดอกชั้น กลางและชั้นในสีชมพูเข้ม โคนกลีบดอกสี ขาวนวล มีประมาณ ๑๓-๑๔ กลีบ เรียง ตัวเป็นชั้น ประมาณ ๓ ชั้น อยู่โดยรอบ ฐานดอก กลีบชั้นนอกและชั้นในมีสีและ รูปร่างคล้ายชั้นกลางแต่เล็กกว่ากลีบในชั้น กลาง	สรรพคุณแผนโบราณ ดอกบัวและเกสรบัว หลวงใช้บำรุงหัวใจ แก้ไข้ตัวร้อน แก้ อ่อนเพลีย ขับโลหิต ขับเสมหะ แก้จุกเสียด และแก้ท้องเสีย เป็นต้น การศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา พบว่าเกสร บัวหลวงมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ และมี รายงานการทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้ง เอนไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส (Acetylcholinesterase; AChE) ซึ่งอาจ ส่งผลในการป้องกันการเกิดโรคอัลไซเมอร์ ได้ ส่วนกลีบดอกบัวหลวงมีฤทธิ์ลดระดับ ไขมันและน้ำตาลในเลือดที่เปลี่ยนแปลงไป ตามอายุที่มากขึ้น และสามารถลดความ เสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัช วิทยาของส่วนอื่นๆ ของบัวหลวง เช่น เหง้า มีฤทธิ์ลดไข้ แก้อ่อนใน แก้อักเสบ และใบมี ฤทธิ์ในการลดความอ้วน เป็นต้น แต่ส่วน ใหญ่เป็นงานวิจัยในหลอดทดลองและ สัตว์ทดลองเท่านั้น สำหรับเกสรบัวหลวงซึ่ง		

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณด้านข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๑๙ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๑๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	โตะไม้วิไล	พืชมดลูก ลำต้นสั้น	ลำต้นสั้น กลม ชัดสูง ๑๐-๓๐ เซนติเมตร ตามผิวลำต้น และมีใบมีขนสีขาวตรงละเอียด ท่าง สาก ทอดขนานกับผิวใบ ใบเป็นขนดใบเดี่ยว อยู่บริเวณเหนือเหง้า ติดเป็นวงกลมเรียงสลับชิดกัน คล้ายแบบกระดูกหาลาบซ้อนที่โคนต้น ใบรูปหอกกลับ หรือรูปไข่แกมใบหอกกลับ แผ่นใบยาว ๘-๒๐ เซนติเมตร กว้าง ๓-๕ เซนติเมตร ส่วนที่โคนไปทางปลายใบผายกว้าง แล้วสอบแหลมทุก ส่วนโคนใบสอบแคบจนถึงก้านใบ ผิวใบมีขนสากทั้งสองด้าน ท้องใบมีขนมากกว่าหลังใบ ขนตรงทางสีเขียว และขนต่อม หาง ขอบใบหยักมน หรือจักฟันเลื่อยห่างๆ เส้นแขนงใบมี ๑๒-๑๕ คู่ ใบมีก้านแร้วไปกับพื้นดิน เนื้อใบหนาสาก ก้านใบยาว ๐.๕-๒ เซนติเมตร หรือไม่มีก้านใบ ดอกช่อแทงออกจากกลางต้น ช่อดอกชูไปรอบขานาน มี	หมอยาพื้นบ้าน ใช้ทั้งต้น รสกร่อยขึ้น เป็นยาขับปัสสาวะ แก้ไข้ แก้ไข้จับสั่น ขับน้ำเหลืองเสีย แก้บิด แก้ท้องเสีย แก้ไอ แก้วัณโรค บำรุงหัวใจ ขับเหงื่อ ขับระดู ขับพยาธิตัวกลม แก้ปัสสาวะพิการ บำรุงความกำหนัด แก้กระษัย ขับไล่เลือด แก้กามโรค แก้วมน้ำ แก้หนาว แก้ไข้หวัด แก้เจ็บคอ แก้ตาแดง แก้ติชาน แก้เลือดกำเดาออกง่าย แก้ฝี แก้แผลมีหนอง แก้แผลลุ กุ้งแมลงมีพิษกัดต่อย แก้จุกเส็บ แก้แผลในกระเพาะอาหาร แก้แผลเปื่อยในปาก แก้เห็บขา ราก รสกร่อยขึ้น ขับปัสสาวะ แก้ไข้ตัวร้อน แก้ไข้หวัด แก้ไอเรื้อรัง แก้ท้องเสีย แก้บิด ขับพยาธิ ขับระดู บินมดลูก ต้มเอาน้ำอม แก้ปวดฟัน แก้ฝี แผลมีหนอง บวมอักเสบ ทั้งหลาย เป็นยาคุมสำหรับหญิงที่คลอดบุตรใหม่ เป็นยาบำรุง เป็นยาขับไล่เดือน รักษาโรคปुरुษ ต้มดื่มแก้คอเจ็บใน ใบ รสกร่อยขึ้น รักษาบาดแผล แก้โรคริดสีดวง (ใช้		

๔ ดอกย่อย ยาว ๘-๑๐ มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง ๒-๓ มิลลิเมตร ดอกย่อยขนาดเล็ก ดอกรูปหลอดสีม่วง หลอดกลีบดอกยาว ๓-๓.๕ มิลลิเมตร เกสรตัวผู้ กลีบดอกยาว ๑.๕-๒ มิลลิเมตร ไม่มีขน เกสรเพศผู้สีเหลือง มีอับเรณูยาว ๒-๒.๓ มิลลิเมตร ปลายแหลม ฐานเป็นติ่งแหลม ก้านชูอับเรณูยาว ๑.๕-๑.๗ มิลลิเมตร เกสรเพศเมียมีก้านเกสรยาว ๗-๘ มิลลิเมตร ยอดเกสรยาว ๐.๕-๐.๖ มิลลิเมตร มีขนที่ปลายยอดและสิ้นสุดที่รอยแยก แต่ละช่อย่อยมาอยู่รวมกันเป็นช่อกระจุกกลมที่ปลายก้านดอก บริเวณโคนกระจุกดอกมีใบประดับเชิงรูปสามเหลี่ยม แบนอยู่ ๓ ใบ ยาว ๑-๒ เซนติเมตร กว้าง ๐.๕-๑.๕ เซนติเมตร ขอบเรียบ ปลายเรียวแหลม ผิวใบทั้งสองด้านมีขนตรงสีขาว ออกที่ปลายยอดแบบช่อแยกแขนง ก้านช่อดอกยาวถึง ๘ เซนติเมตรมีขนสากๆทั่วไป ฐานรองดอกแบน เกสรตัวผู้สีน้ำตาล กลีบดอกยาว ๐.๕-๐.๗ มิลลิเมตร วงใบประดับรูปขอบขนาน มี ๒ ชั้น สูง ๗-๑๐ มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง ๒-๓ มิลลิเมตร ใบประดับรูปใบหอก ผิวด้านนอกมีขนตรง และที่ขอบมีขนครุย ช่อดอกรูปใบหอก ยาว ๔-๖

ใบสดประมาณ ๒ กำมือ เคี้ยวกับน้ำมันมะพร้าว ทาแผล แก้โรคผิวหนัง(ผื่นคัน) แก้ไข้ ขับปัสสาวะ แก้อ่อนเพลีย รักษาอาการโรค รักษาโรคนุรุช เป็นยาคุมสำหรับหญิงที่คลอดบุตรใหม่ เป็นยาบำรุง เป็นยาขับไล่เดือน แก้ไอ ทำให้เกิดความกำหนัด รากและใบ รสกร่อยขึ้น ขับปัสสาวะ แก้ท้องร่วง แก้โรคแผลในกระเพาะอาหาร แก้บิดแก้กามโรคในสตรี ใช้สดหรือแห้ง ประมาณ ๒ กำมือ ต้มดื่ม ขับปัสสาวะ แก้ท้องร่วง แก้กระเพาะอาหารเป็นแผล ต้มอาบหลังคลอด ไม่ระบุส่วนที่ใช้ บำรุงกำลัง ชูกำลัง ตัดกษัย บำรุงกษัยไม่ให้เกิด ขับปัสสาวะ พิการ บำรุงความกำหนัด ขับปัสสาวะ แก้ไข้จับสั่น แก้ไอ แก้ไข้ ขับพยาธิไส้เดือน แก้กามโรค แก้โรคหลอดลมอักเสบ แก้ปวดบวม แก้ตับอักเสบ แก้บิด รักษาตัวบวม รักษาไตอักเสบ

			มิลลิเมตร กว้าง ๐.๕-๑.๕ มิลลิเมตร ปลายแหลม ชั้นที่ ๒ รูปขอบขนานยาว ๘- ๑๐ มิลลิเมตร กว้าง ๑-๒ มิลลิเมตร ปลายแหลม แพปพิลีสี่ขาเป็นเส้นตรง แข็งมี ๕ เส้น เรียง ๑ ชั้น ยาว ๕-๖ มิลลิเมตร ผลเป็นผลแห้ง ไม่แตก ผลเล็ก เรียว รูปกรวยแคบ ผิวด้านนอกมีขน หนาแน่น ยาว ๒.๕-๓ มิลลิเมตร กว้าง ๐.๔-๐.๕ มิลลิเมตร		
--	--	--	---	--	--

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๒๐ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ พันธุ์กรรมพืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัส หมายเลขสมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลข หมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้	ลำทม	เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบขนาด เล็ก สูง ๓-๖ เมตร	เป็นไม้พุ่มหรือยืนต้นผลัดใบขนาดเล็ก สูง ๓-๖ เมตร แตกกิ่งแผ่กว้าง มีเรือนยอด เป็นรูปร่ม ลำต้นกลม เปลือกสีเทาหรือสี เขียวอมเทา เมื่อดำต้นอายุมาก จะมีตุ่มทั่ว ลำต้น อันเนื่องมาจากแผลไหม้จากกาน้ำใบ ที่หลุดร่วง และทั่วทุกส่วนของลำต้นมีน้ำ ยางสีขาว	ใช้แก้หอบหืด รักษาโรคโกโนเรียที่ใช้ขับ ปัสสาวะ โดยใช้ใบแห้งชงกับน้ำร้อนดื่ม ใช้ แก้โรคหนองใน แก้ไขข้ออักเสบ ขับ ปัสสาวะ ขับระดู แก้ท้องอืดท้องเฟ้อ ใช้ ถ่ายพยาธิ โดยใช้รากมาต้มกับน้ำดื่ม ใช้แก้ ไอ ขับพยาธิ รักษาแผลในลำไส้แก่โรคลำไส้ อักเสบ โดยใช้น้ำต้มกับน้ำดื่ม ใช้แก้ ปวดพุงข้าง	บริเวณตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณตำบลข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๑	โกสน	เป็นไม้พุ่ม ไม้ผลัดใบ ขนาดกลาง	- ต้น เป็นไม้ยืนต้น ประเภทไม้พุ่มขนาดย่อม ลำต้นเมื่อโตเต็มที่จะมีความสูงประมาณ ๓-๕ เมตร เส้นรอบวงกลม ๒๐-๓๐ เซนติเมตร ผิวของลำต้นสีน้ำตาลปนสีเทา ลำต้นตรง ผิวขรุขระ กิ่งก้านสาขา ออกเป็นพุ่ม	- ใบของโกสน มีสรรพคุณทางยา รักษาโรค โดยรสชาติของใบแฉะจะมีรสฝาด สามารถนำมาโขลกพอกท้องเด็กเล็ก แก้อาการท้องอืด ซึ่งควรใช้ใบสดประมาณ ๑๐-๑๕ ใบ มาโขลกให้ละเอียด และนำมาผสมกับเหล้าเล็กน้อย ก่อนพอกหรือทาลงไปบริเวณท้องเด็ก และยังสามารถนำมาต้มดื่มเป็นยารักษาโรคทางเดินปัสสาวะ	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช			- ใบ ลักษณะเป็นใบเดี่ยว โคนใบรูปลิ้น ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ เนื้อของใบคล้ายกับกระดาษ การเรียงตัวของเส้นใบมีรูปร่างคล้ายแหแบบขนนก ใบรูปขอบขนาน ส่วนสีเขียวใบนั้นจะมีหลายสีตามแต่ละสายพันธุ์ เช่น สีเหลือง แดง เขียว เป็นต้น โดยปกติแล้วท้องใบจะมีสีที่อ่อนกว่า ใบมีความกว้างประมาณ ๑-๒ เซนติเมตร และยาวประมาณ ๓-๕ เซนติเมตร			
รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			- ดอก โกลสนจะออกดอกเป็นช่อแบบกระจุกจะ ดอกสมมาตรด้านข้าง วงกลีบดอกเชื่อมติดกัน สีของกลีบดอกคือสีม่วง ประเกอบไปด้วยกลีบเลี้ยง ๕ กลีบ กลีบดอก ๕ กลีบ เกสรตัวเมีย ๑ อัน และเกสรตัวผู้ ๑ อัน	- นำมาประกอบอาหาร โดยใช้ใบอ่อน เนื่องจากใบอ่อนจะมีรสชาติหวาน สามารถต้มจิ้มกับน้ำพริกได้		
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน			- ผล ของต้นโกสนจะมีผลแห้ง หากผลแก่จะแตกออกตามรอยประสาน ผลสุกจะมีสีม่วง ขนาดของผลประมาณ ๐.๕-๑ เซนติเมตร ภายในผลมีเมล็ดเป็นกระ ๒ เมล็ด สีน้ำตาล			
๐๒๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๒๒ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พิเศษ ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้	มะขม	ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก	สูงประมาณ ๓ - ๑๐ เมตร ลำต้นตั้งตรง แตกกิ่งก้านสาขาบริเวณ ปลายยอด กิ่งก้านจะประปรายและแตกง่าย เปลือกต้นขรุขระสีเทาปน น้ำตาล ใบ เป็นใบรวม มีใบย่อยออกเรียงแบบสลับกันเป็น ๒ แถว แต่ละก้านมีใบย่อย ๒๐ - ๓๐ คู่ ใบรูปขอบขนานกลมหรือค่อนข้าง เป็นสี่เหลี่ยมขนมเบี้ยกุ่มปลายใบแหลม ฐานใบกลมหรือมน ขอบ ใบเรียบ ดอก ออกเป็นช่อตามกิ่ง ดอกย่อยสีเหลืองอมน้ำตาลเรื่อยๆ ผล เมื่ออ่อนสีเขียว เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีเหลืองหรือขาวแกมเหลือง เนื้อฉ่ำน้ำ เมล็ดรูปรางกลม แข็ง สีน้ำตาลอ่อน ๑ เมล็ด	- ยอด ยอดอ่อนรับประทานเป็นผัก - ราก แก้ไข้ แก้โรคผิวหนัง แก้เม็ดผื่น คัน ชับน้ำเหลืองให้แห้ง - ใบ แก้พิษคัน แก้พิษไข้หัว ทัด และ อีสุกอีใส - ผล รักษาโรคมะเร็ง ช่วยชะลอวัยและ ความเสื่อมของเซลล์ต่าง ๆ ในร่างกาย ช่วยขับร้อนและปรับสมดุล ดับพิษ เสมหะ ยาระบาย ยาอายุวัฒนะ ช่วย บำรุงโลหิต - ผลแก่ มีรสเปรี้ยว รับประทานเป็น ผลไม้ นำมาดอง หรือเชื่อม		

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๓	มะพร้าว	เป็นพืชรูปร่างต้น	- ลำต้น มีลำต้นเดี่ยว ไม่แตกแขนง มีรอยแผลจากการหลุดร่วงของใบตลอดลำต้น - ใบ เป็นใบประกอบ ออกอยู่ตามส่วนของลำต้น ประกอบด้วยก้านทาง (rachis) มีขนาดใหญ่และยาว และมีใบย่อย (leaflet) บนก้านทางประมาณ ๒๐๐ - ๒๕๐ ใบ	- นำมะพร้าวสามารถนำไปทำ ฐานมะพร้าว เนื้อมะพร้าวช่วยแก้อาการระคายเคืองตา ลดไข้สูงได้ เพราะมีฤทธิ์เป็นยาเย็น - เนื้อมะพร้าวแก่ นำไปทำกะทิ - กะลามะพร้าว นำไปใช้ทำสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เช่น กระบวย โคมไฟ กระดุม - ก้านใบ หรือ ทางมะพร้าว ใช้ทำไม้กวาดทางมะพร้าว - โยมะพร้าว นำไปใช้ยัดฟูก ทำเสื่อ หรือนำไปใช้ในการเกษตร - รากมะพร้าว ใช้อมบัวบานปากรักษาอาการเจ็บคอ		
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๔	ชมพูมะเหมี่ยว	ไม้ต้นขนาดกลาง	- ลำต้น เป็นต้นที่มีลักษณะกลางความสูงของต้นจะอยู่ที่ ๕-๑๕ เมตร กิ่งของต้นจะแตกออกเป็นจำนวนมากโดยจะแตกออกเป็นกิ่งใหญ่ และมีกิ่งที่เป็นขนานเล็กออกบริเวณปลายกิ่ง เปลือกของต้นเป็นสีน้ำตาลอ่อนผิวมีลักษณะขรุขระ	- ผลชมพูมะเหมี่ยว ช่วยต้านโรคมะเร็ง ย่อยอาหาร ช่วยในการเจริญอาหาร แก้ลำคออักเสบ ทำให้ชุ่มคอ ขับเสมหะ บำรุงเลือด เลือดออกตามฟัน แก้อาการท้องเสีย	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช			- ใบ จะออกเป็นใบเดี่ยวสลับกันเป็นคู่ ใบอ่อนของต้นจะเป็นสีชมพูใบแก่จะเป็นใบที่มีขนาดใหญ่เป็นสีเขียวเข้ม รูปทรงเป็นรูปรีโคนมน ปลายแหลม กว้าง ๘-๑๕ เซนติเมตร ยาว ๑๕-๒๕ เซนติเมตร แผ่นและขอบของใบมีลักษณะเรียบหนา เส้นกลางใบเป็นสีเขียวอมเขียวมองเห็นได้ชัด	- ใบอ่อน และ ยอดอ่อนชมพูมะเหมี่ยว ช่วยเรื่องการต้านมะเร็ง การย่อยอาหาร ลดอาการท้องอืด ช่วยในการขับลม รักษาบิด		
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			- ดอก จะออกเป็นช่อ ออกใกล้กับจุดบนกิ่งแต่ละช่อจะมีดอกอยู่ ๓-๕ ดอก มีลักษณะเป็นทรงกลม ท่อหุ้มด้วยกลีบเลี้ยง เมื่อดอกบานออกสีของดอกกลีบเลี้ยงจะเป็นสีน้ำตาล มีอยู่ ๕ กลีบ กลีบถัดไปจะมีลักษณะเป็นวงกลมอีก ๕ กลีบ แผ่นกลีบเป็นสีเขียว ตรงกลางจะเป็นเกสรตัวผู้ ด้านในจะเป็นเกสรตัวเมีย รังไข่จะฝังอยู่บริเวณฐานดอก เมื่อดอกบานเต็มที่เกสรตัวผู้จะร่วงลงไป	- ราก เปลือก และ แก่นลำต้นชมพูมะเหมี่ยว ช่วยในการรักษาผื่นคันตามผิวหนัง ลดอาการไข้ รักษาอาการโรคบิด ช่วยในการขับปัสสาวะและช่วยในการขับประจำเดือน		
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน			- ผลและเมล็ด เป็นรูปทรงคล้ายห้ะห้ะ ลักษณะอวบอ้วน ขนาดของผลจะอยู่ที่ ๓-๕ เซนติเมตร ยาว ๓-๕ เซนติเมตร เมื่อดอกผลสีของผลจะเป็นสีเขียวอ่อน คอย ๆ เปลี่ยนเป็นสีชมพูและเมื่อสุกได้ที่จะกลายเป็นสีแดงเข้ม เนื้อจะมีสีขาวหนา นุ่ม			
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอบรรพบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รูดเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๕	ขนุน	เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่	- ลำต้น มีลำต้นเดี่ยว ลำต้นมีลักษณะกลมๆ ลำต้นแข็งและเหนียว เปลือกต้นแข็ง มีสีน้ำตาล ต้นเป็นทรงสูงโปร่ง - ยาง จะมีสีขาวข้นอยู่ตามกิ่ง ลำต้น และผล เมื่อมีผลจะไหลออกมา	- ใบ ช่วยในการบำรุงโลหิต ช่วยขับพยาธิ แก้กามโรค โรคลมชัก หรืออาการท้องเสีย ตลอดจนแก้อาการจากโรคผิวหนังต่างๆ และยังช่วยในการระงับประสาทได้ด้วย ให้รสสุขุม (หวานชุ่มขม) - ยาง ช่วยแก้อาการตอม่น้ำเหลืองอักเสบ หรือแผลมีหนองอักเสบเรื้อรัง และแก้อาการบวมอักเสบ ให้รสฝาด - เนื้อหุ้มเมล็ดสุก ช่วยสำหรับบำรุงกำลัง ชูหัวใจให้สดชื่น พร้อมเป็นยาระบายอ่อน ๆ ให้รสหอมหวาน - เนื้อในเมล็ด ช่วยในการบำรุงกำลัง ขับน้ำนม บำรุงน้ำนม ควรนำไปต้มหรือเผาสุกก่อนรับประทาน ให้รสมัน	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ						
พิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๖ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษ พิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	ว่านพญาจาง	ไม้ล้มลุก	- ลำต้น มีความสูงของต้นประมาณ ๐.๘๕ เมตร ลำต้นเป็นลำต้นเหนือดิน ตั้งตรงเองได้ เบียดมีสีเขียว มียางสีใส ใบและก้านคล้ายบอน ก้านจะมีจุดสีคล้ายเกร็ดอยู่ทั่วทั้งก้าน - ใบ เป็นใบเดี่ยวมีสีเขียว ขนาดของแผ่นใบกว้าง ๑๒-๒๐.๘ เซนติเมตร ความยาวของใบยาว ๕๒-๖๐ เซนติเมตร รูปร่างของแผ่นใบเป็นรูปแบบหัวใจกลับ ปลายใบแหลม โคนใบเป็นรูปร่างเชิงลูกศร ขอบใบเป็นคลื่น ใบเป็นสีเขียวอ่อน โคนก้านใบต้องมีลายสีน้ำตาลคล้ายลายของงูจาง - ดอก เป็นดอกเดี่ยว - หัวว่านพญาจาง มีลักษณะคล้ายกับเผือก	- หัว ต้มดื่ม แก้พิษแมลงกัดต่อย - หัว ต้มดื่ม แก้ริดสีดวง ช้ประดูขาว หรือตำพอก แก้พิษงู	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
๘-๖๘๕๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๗ คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	กล้วย	เป็นพืชล้มลุก มีลำต้นใต้ดิน	- ใบ เป็นใบเดี่ยวขนาดใหญ่ กว้าง ๐.๗-๑.๐ เมตร ออกเรียงเวียนสลับกัน ลักษณะใบรูปขอบขนานแกมรูปไข่ โคนใบมนหรือเรียวขอบใบเรียบ และมีแถบสีแดงเล็กโดยรอบ ปลายใบแหลมหรือเรียวยาวแหลม แผ่นใบยาวสีเขียว ท้องใบหรือใต้ใบสีชาวนวล เส้นกลางใบหรือแกนใบเป็นร่องลึกแข็งเห็นชัดเจน เส้นใบมีจำนวนมาก แยกออกจากเส้นกลางใบทั้งสองข้าง ขนานกันไปตลอดใบ ก้านใบมีลักษณะเป็นเนื้อเยื่อตรงกลางเป็นรูปพญายก ๑-๒ เมตร ส่วนโคนแผ่ออกเป็นกาบ	- ใบ บังไฟปิดแผลไฟไหม้ หรือตำน้ำอาบแก้แมลงกัดขึ้นคัน ตามร่างกาย น้ำยาง รสฝาด นำยางจากก้านใบไปใช้เป็นยาสมานแผล ใช้ห้ามเลือด โดยใช้ใยยางหยดลงที่บาดแผล		
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๗ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กล้วย	เป็นพืชล้มลุก มีลำต้นใต้ดิน	- ดอก เป็นช่อห้อยลง เรียกว่าปลี ยาว ๓๐-๑๕๐ ซม. ก้านดอกช่อแข็ง ดอกย่อยแยกเป็นดอกเพศผู้ และเพศเมีย ดอกเพศเมียมีอยู่ตอนล่างของช่อ ดอกย่อยเป็นกลุ่มๆ เป็นช่อดอกย่อย แต่ละกลุ่มรองรับด้วยใบประดับขนาดใหญ่สีม่วงแดง ซึ่งติดบนแกนกลางช่อดอกแบบเรียงเวียนสลับกัน ดอกย่อยมีขนาดใหญ่ รูปทรงกระบอก กลีบดอกแยกออกเป็น ๓-๕ แฉก เกสรตัวผู้สมบูรณ์มี ๕ อัน ก้านเกสรตัวผู้แข็ง อับเรณูรูปขอบขนาน มี ๒ พู รังไข่ติดอยู่ที่ กลีบดอก มี ๓ ช่อง แต่ละช่องมีไข่อ่อนจำนวนมากติดรอยเชื่อมของแต่ละช่อง เกสรตัวเมียเป็นเส้นด้าย ยอดเกสรตัวเมียค่อนข้างกลม มี ๖ พู			
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

		<p>- ผัสดอกมะรุปรี่ ผิวเรียบ ปลายเป็นจุก ออกผลเป็นแผงเรียกว่่าห และเรียงซ้อนกันหลายทิว เรียกว่า เครือ ผลดิบมีสีเขียว เมื่อสุกมีรส หวาน มีสีเหลือง เนื้อในสีขาวหรือขาวอมเหลือง รับประทานได้ - เมล็ด ไม่มี หรือ มีแต่น้อย ค่อนข้างกลม สีดำ</p>	<p>- ผลสุก รสหวาน ใช้เป็นยาระบาย สำหรับผู้ที่เป็โรคริดสีดวงทวาร หรือผู้ ที่มีอุจจาระแข็ง บำรุงกำลัง บำรุง ร่างกาย รักษาแผลในกระเพาะอาหาร - ดอกหรือหัวปลี รสฝาด แก้โรคละอิด จาง บำรุงน้ำนม ลดปริมาณน้ำตาลใน เลือด แก้โรคกระเพาะอาหารลำไส้ และ รักษาโรคเบาหวาน น้ำคั้นจากหัวปลี ต้ม เป็นยาบำรุงโลหิต และถ่ายเป็นมูกเลือด - หยวกกล้วย รสฝาดเย็น เผาไฟ รับประทานเป็นยาขับพยาธิ - เหง้าหรือลำต้นใต้ดิน รสฝาดเย็น บำรุง เป็นยาแก้ริดสีดวงทวารชนิดมีเลือดออก หรือรักษาแผลภายในช่องทวาร -ราก รสฝาดเย็น ต้มน้ำดื่มแก้ไข้ ท้องเสีย แก้โรคมืด แก้วร้อนใน กระหาย น้ำ สมซานแผลภายใน และแก้ผื่นคัน</p>
--	--	--	--

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณรอบองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๘	ไม่ทราบ	ไม้ล้มลุกอายุหลายปี ทอดเลื้อยตามพื้นดิน	สูง ๑ ม. มีขนหยกปกคลุมลำต้น แก่นก้านใบ ท้องใบ และช่อดอก ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ๒ ชั้น แก่นกลางรวมกันใบยาว ๒.๕-๕ ซม. ใบประกอบย่อยมี ๑-๒ ใบ ยาว ๑.๕-๗ ซม. ใบย่อยมี ๑๒-๒๕ คู่ รูปขอบขนานหรือคล้ายรูปรี ยาว ๐.๕-๑ ซม. ช่อดอก ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ ตามซอกใบ ก้านช่อดอกยาวประมาณ ๒.๕-๔ ซม. ดอกจำนวนมาก ไร้ก้าน กลีบเลี้ยงเล็กมากประมาณ ๐.๑ มม. กลีบดอกรูปประจิมแคบ ยาวประมาณ ๒ มม. กลีบดอกมนกลม ยาว ๐.๕-๐.๘ มม. เกสรเพศผู้มี ๔ อัน รังไข่ยาวประมาณ ๐.๕ มม. เกสรตัวเมียมีหลายฝักในแต่ละช่อดอก รูปขอบขนาน ตรง ยาว ๑.๕-๑.๘ ซม. มีขนแข็งตามขอบ	- ราก แก้ไอ ขับเสมหะ แก้หลอดลมอักเสบเรื้อรัง แก่ระบบการย่อยอาหารของเด็กไม่ดี บำรุงกระเพาะอาหาร ทำให้ตาสว่าง รงังับประสาท แก้บิด ขับปัสสาวะ รักษาโรคปวดเวลามีประจำเดือน ถ้าใช้ขนาดสูงมากจะเกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน แก่ริดสีดวงทวาร รشحมเล็กน้อย ผัด ปวดข้อ กระเพาะอาหารอักเสบเรื้อรัง		
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น อย่าง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๒๙	ชบา	เป็นไม้พุ่มขนาดกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - ลำต้น ไม้พุ่ม ลำต้นสูงประมาณ ๑-๑.๕ เมตร เส้นรอบวงประมาณ ๒๘-๓๐ เซนติเมตร ลำต้นสีเทา ผิวลำต้นขรุขระ - ใบ ใบเดี่ยว การเรียงตัวของเส้นใบเรียงตัวขนาน ใบรูปไข่ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบหยักหรือมน เนื้อใบคล้ายกระดาษ ใบเรียงแบบสลับ ด้านบนแผ่นใบเกลี้ยง ใบด้านบนสีเขียวเข้ม ทั้งองใบสีเขียว ใบอ่อนสีเขียวอ่อน ใบแก่สีเขียวเข้ม ใบกว้างประมาณ ๕-๙ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๗-๑๒ เซนติเมตร - ดอก ดอกชอกจะ กลีบดอกในตาดอกเรียงซ้อนเหลื่อมกัน ดอกสมบูรณ์ตามรัศมี วงกลีบดอกเชื่อมติดกันรูปดอกเข็ม กลีบดอกสีแดง กลีบดอก ๕ กลีบ กลีบเลี้ยง ๕ กลีบ เกสรตัวผู้จำนวนมาก เกสรตัวเมีย ๕ อัน - ผล ผลสดเมล็ดแข็ง ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีน้ำตาล - เมล็ด รูปทรงกลม มี ๑ เมล็ด สีน้ำตาลแก่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปลูกเป็นไม้ประดับ พืชดูแลง่าย - รากตำสกดพอกฝี รับประทานช่วยขับน้ำย่อย ทำให้เจริญอาหาร - ดอกสด ใช้ชั้ตรองเท้าให้มัน 	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัสหมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่นนั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้รูดเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒-๐๓๐	แก้วฝักยาว	เป็นไม้เลื้อย	<ul style="list-style-type: none"> - ลำต้น ถ้าฝักยาวเป็นไม้เลื้อย ไม้วนพันสิ่งยึดเกาะได้ มีเถาเป็นสีเขียวอ่อน ลักษณะแข็งและเหนียวคล้ายกับกล้วย ลำต้นมีขนเล็กน้อย - ใบ ใบเป็นใบประกอบลักษณะคล้ายฝ่ามือมีใบย่อย ๓ ใบเป็นรูปสามเหลี่ยม ความยาวประมาณ ๖-๑๐ ซม. ปลายใบแหลม โคนใบกว้างมน ทุใบมีเส้นเล็ก ๆ อยู่ ๒ เส้นอยู่ตรงโคนของก้านใบและติดกับลำต้น - ดอก ดอกออกเป็นช่อตามซอกใบโดยช่อหนึ่งช่อจะมีดอกย่อยประมาณ ๒-๓ ดอก และมีกลีบดอกสีขาวหรือสีน้ำเงินอ่อน คล้ายกับผีเสื้อ ลักษณะของฝักค่อนข้างกลม มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๕-๑.๐ ซม. และมีความยาวประมาณ ๒๐-๔๐ ซม. ซึ่งมีเมล็ดอยู่หลายเมล็ดในฝักมีลักษณะกลมเล็กน้อยคล้ายรูปไต 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบ รักษาโรคหนองใน และปัสสาวะเป็นหนอง - เปลือกฝัก รักษาอาการปวดบวม ปวดตามเอว รักษาแผลที่เท้าจนช่วยแก้อาการท้องอืดท้องเฟ้อ แน่นท้อง เรอเปรี้ยว - เมล็ด ช่วยแก้กระหาย แก้อาเจียน เป็นยาบำรุงน้ำนมและไตช่วยแก้อาการปัสสาวะกะปริบะปรอยช่วยแก้ตกขาว - ราก รักษาโรคหนองในที่มีหนองไหล บำรุงน้ำนม รักษาโรคบิด รักษาฝีเนื้อร้าย และช่วยให้เนื้อเจริญเร็วขึ้น แก้อาการเบื่ออาหาร 	บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรมพิเศษสนับสนุนการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลขสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัสหมายเลขเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิดพรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยทราย ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๓๑	พริก	เป็นไม้พุ่มขนาดเล็ก	- ต้น ลำต้นมี ความสูงประมาณ ๕๕-๗๕ ซม. - ใบ เป็นใบเดี่ยว ออกตรงกันข้ามกัน ลักษณะใบจะกลมรี ตรงปลาย จะแหลม - ดอก จะออกตรงงามใบเป็นกลุ่มประมาณ ๑-๓ ดอก เป็นสีขาว มี กลีบดอกประมาณ ๕ กลีบ ส่วนเกสรตัวผู้จะมีอยู่ ๕ อัน จะขึ้นสลับ กับกลีบดอก เกสรตัวเมียมี ๑ อันและมีรังไข่ประมาณ ๒-๓ ห้อง - ผล ผลสุกจะเป็นสีแดง หรือแดงปนน้ำตาล ลักษณะผลมีผิวลื่นเป็น มัน ภายในผลนั้นจะกลวง และมีแกนกลาง รอบ ๆ แกนจะมีเมล็ด เป็นสีเหลืองเกาะอยู่ และเมล็ดจะมีรสฝืด	- ผล ช่วยเจริญอาหาร แก้อาเจียน ปิด ขับเพ็ชื้อ ขับลม เป็นเครื่องเทศ เครื่อง แต่งสี กลิ่น รส ที่มีบทบาทสำคัญมากใน อาหารไทยแทบทุกชนิด แก่เคล็ดขัดยอก ฟกช้ำคำเดียว กลาก หืด บรรเทาอาการ ปวดเมื่อย ลดอาการไข้ช้ออักเสบ ปวด บวม แก้เส้นเอ็นพิการ แก้ปวดเมื่อย ขับ ปัสสาวะ ใช้ต้นสุกเป็นถ่านแชน้ำดื่ม - ใบ แก้อาการคันจากมดคันไฟ	บริเวณข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	
รหัสกิจกรรม พิเศษ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๓๒ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษ พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พืช ๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้	บรีอติไครี	มีลำต้นใหญ่ อวบน้ำ เป็น ทรงกลม เป็นพืชตระกูล เดียวกับกะหล่ำปลีหรือ คะน้า	- ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับกันบริเวณโคนลำต้น ก้านใบยาว ประมาณ ๓-๑๐ เซนติเมตร ก้านใบมีใบ ๑ คู่ ที่โคนก้าน ส่วนแผ่น ใบมีลักษณะกว้าง และหนา โคนใบตัด ปลายใบมน แผ่นใบมีสีเขียว อมเขียว มีเส้นกลางใบสีเขียวขนาดใหญ่ ขอบใบปิดเป็นลูกคลื่น - ดอกบรีอติไครี ออกดอกเป็นช่อขนาดใหญ่ มีขนาดช่อดอก ประมาณ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ โดยพันธุ์หนักที่ ปลูกในต่างประเทศจะใหญ่กว่า ช่อดอกมีก้านข้อสีเขียวอมเทา ปลายช่อเป็นดอกย่อยสีเขียวเข้ม ดอกย่อยแต่ละช่อมีมากกว่า ๓๐ ดอกขึ้นไป ซึ่งซ้อนกันหนา แต่เกาะกันหลวมๆ	สามารถนำมาทำเป็นอาหารโดยนำมา ต้ม นึ่ง หรือผัด ซึ่งมีประโยชน์ต่อ สุขภาพหลายประการ เช่น อาจช่วยลด คอเลสเตอรอลในร่างกาย ควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด และป้องกันโรคมะเร็ง เป็นต้น	บริเวณข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพืชมือเอง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	หมาย เหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๓๓ คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พืช	บรีอกโครี	มีลำต้นใหญ่ อวบ เป็น ทรงกลม เป็นพืชตระกูล เดียวกับกะหล่ำปลีหรือ คะน้า	- ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับกันบริเวณโคนลำต้น ก้านใบยาว ประมาณ ๓-๑๐ เซนติเมตร ก้านใบมีใบ ๑ คู่ ที่โคนก้าน ส่วนแผ่น ใบมีลักษณะกว้าง และหนา โคนใบตัด ปลายใบมน แผ่นใบมีสีเทา อมเขียว มีเส้นกลางใบสีขาวขนาดใหญ่ ขอบใบเป็นคลื่นลูกคลื่น - ดอกบรีอกโครี ออกดอกเป็นช่อขนาดใหญ่ มีขนาดช่อดอก ประมาณ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ โดยพันธุ์หนึ่งที่ ปลูกในต่างประเทศจะใหญ่กว่า ช่อดอกมีก้านข้อสีเขียวอมเทา ปลายช่อเป็นดอกย่อยสีเขียวเข้ม ดอกย่อยแต่ละช่อมีมากกว่า ๓๐ ดอกขึ้นไป ซึ่งช่อกันหนา แต่เก๋ากันหลวมๆ	สามารถนำมาทำเป็นอาหารโดยนำมา ต้ม นึ่ง หรือผัด ซึ่งก็มีประโยชน์ต่อ สุขภาพหลายประการ เช่น อาจช่วยลด คอเลสเตอรอลในร่างกาย ควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือด และป้องกันโรคมะเร็ง เป็นต้น		
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๘-๐๑๑ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) บริเวณข้าง องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	หมาย เทศ
๘-๖๘๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๓๕	มะเขือเปราะ	ไม้ล้มลุก กิ่งไม้พุ่มขนาด เล็ก	จัดเป็นไม้พุ่ม ที่มีความสูงของต้นประมาณ ๒-๔ ฟุต - ใบ ใบมีขนาดใหญ่ ออกเรียงตัวแบบสลับใบ - ดอก ออกดอกเดี่ยว ดอกมีขนาดใหญ่ เป็นสีม่วงหรือสีขาว - ผล ลักษณะของผลมีรูปร่างกลมแบนหรือเป็นรูปไข่ ผลเป็นสีขาว อมเขียว และอาจเป็นสีขาว สีเขียว สีเหลือง หรือสีม่วง ขึ้นอยู่กับ สายพันธุ์ที่ปลูก ผลเมื่อแก่แล้วจะมีสีเหลือง ส่วนเนื้อในผลเป็นสีเขียว เป็นเมือก มีรสขื่น	รับประทานเป็นประจำจะช่วยต้าน มะเร็ง บำรุงหัวใจ ลดความดันโลหิต ช่วยบรรเทาอาการของโรคเบาหวาน ช่วยลดระดับคอเลสเตอรอลในเลือด และช่วยฆ่าเชื้อแบคทีเรียได้ละเอียด เปราะมีประโยชน์ต่อบ่อน เพาะทำ ให้เติบโตแข็งแรงและทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ		
คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พืช						
๘-๖๘๕๐๔๐๘ คือ รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น						
๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน						
๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย (เช่น ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้ เลื้อย ไม้รอเลื้อย ฯลฯ)	ลักษณะเด่นของพืช (เช่น สี กลิ่น ยาง มีหนาม ฯลฯ)	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๕๕๐๔๐๘-๐๒- ๐๓๕	อัญชันป่า	ไม้เถาเลื้อยขนาดใหญ่	เป็นไม้เถาเลื้อยขนาดใหญ่ เลื้อยไปตามหน้าดิน ยอดตั้งไม่ตรง มี ความสูงประมาณ ๑๕-๒๕ เซนติเมตร เถาแข็ง ลำต้นกลม ส่วนอีก ข้อมูลระบุว่า เป็นไม้พุ่มขนาดเล็ก มีอายุได้หลายปี ปลายยอด ค่อนข้างอ่อน ต้นมีความสูงประมาณ ๓๘.๕๒-๓๘.๖๖ เซนติเมตร ลำ ต้นเป็นสีเขียวอมเหลือง มีขนยาวประมาณ ๑-๒ มิลลิเมตร และมี ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นประมาณ ๒.๕๔-๓.๕๔ มิลลิเมตร	- ราก รสขมเย็นจัด แก้ปวด แก้ออนพิษ สุนัขบ้า บำรุงตา ทำให้สว่าง ขับ ปัสสาวะ เป็นยาระบาย ฤทธิ์แก้ปวดฟัน - ดอก ขยี้เอาแต่น้ำใช้หมักผม ช่วยให้เกิด ดกดำ ป้องกันผมร่วง - ฝักอ่อน กินเป็นอาหารประเภทผัก - เมล็ด รสมัน เป็นยาระบาย แต้มกทำ ให้คลื่นไส้อาเจียน	ริมถนนเพชรเกษม หน้าองค์การ บริหารส่วนตำบล ลำเลียง	
รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน ๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้						

ทะเบียนพรรณไม้ชุมชน

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยไทร ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

รหัสพรรณไม้	ชื่อพื้นเมือง (ชื่อที่ท้องถิ่น นั้นเรียก)	ลักษณะวิสัย	ลักษณะเด่นของพืช	ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น (เช่น เป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้)	บริเวณที่พบ (ระบุ ชื่อ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)	หมายเหตุ
๘-๖๘๕๐๔๐๘๐๒- ๐๓๖	หมากเหลือง	เป็นไม้ต้น	- ลำต้น หมากเหลือง มีลำต้นพังกา ทรงกลม และตั้งตรง ลำต้นแตก หน่อเป็นกอใหม่รอบต้นแม่ เมื่อโตเต็มที่จะสูงได้ถึง ๘ เมตร ขนาดลำ ต้นประมาณ ๔-๘ เซนติเมตร ลำต้นมีลักษณะเป็นข้อหรือเป็นวง ชัดเจน ผิวลำต้นเรียบ โคนลำต้นมีสีเหลืองส้มหรือเขียวอมเหลือง ลำ ต้นส่วนปลายมีขนสีขาวปกคลุม	- ผลอ่อน มีรสฝาด มีสรรพคุณต่างๆ ได้แก่ ช่วยเจริญอาหาร ขับเสมหะ แก้ อาการเมา วิงเวียนศีรษะ แก้อาการ คลื่นไส้ อาเจียน ช่วยบรรเทาอาการไอ และใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ	บริเวณด้านหน้า องค์การบริหาร ส่วนตำบลลำเลียง	
คือ รหัสกิจกรรม พิเศษสนับสนุนการ อนุรักษ์พันธุกรรม พืช			- ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนก กาบใบหุ้มลำต้น มีสีเหลืองอมส้ม เรียงเยื้องกันตามความสูง ใบมีทางใบยาว ๑.๕-๒ เมตร ทางใบมีสี เขียวอ่อนหรือสีเขียวอมเหลือง บนทางใบมีใบย่อยเรียงเยื้องสลับกัน เป็นแถว ใบย่อยมีลักษณะเรียวยาว โคนใบสอบรูปลิ้น ปลายใบเรียว แหลม คล้ายใบมะพร้าว กว้างประมาณ ๑-๒ เซนติเมตร ยาว ประมาณ ๔๐-๖๐ เซนติเมตร แผ่นใบ และขอบใบเรียบ มีสีเขียวอม เหลือง	- ผลดิบนำมาบดเปลือก ก่อนแยกเอา เนื้อมาเคี้ยวกับหมาก ให้รสฝาดจัด มี สรรพคุณต่างๆ ได้แก่ แก้ท้องเสีย แก้ปวดแน่นท้อง ใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ ช่วยขับปัสสาวะ		
รหัสหมายเลข สมาชิกขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น				- เนื้อผล มีรสจัดหวาน ช่วยขับลม ช่วย ขับปัสสาวะ แก้ท้องอืดแน่น แก้โรคบิด หรืออาการท้องเสีย		
๐๒ คือ รหัส หมายเลขหมู่บ้าน			- ดอก หมากเหลืองออกเป็นช่อ ก้านช่อดอกยาวประมาณ ๖๐- ๑๐๐ เซนติเมตร ปลายช่อแตกแขนงเป็นช่อย่อย บนช่อแขนง ประกอบด้วยดอกย่อย จำนวนมาก ดอกย่อยแต่ละดอกมีสีขาว	- ผลอ่อน และเนื้อผลแก่ ใช้ทาภายนอก - เนื้อผลนำมาบดพากรักษาแผล ช่วย สมานแผลให้หายเร็ว ใช้ทารักษาโรค ผิวหนัง กลาก เกื้อถอน		
๐๐๑ คือ รหัสชนิด พรรณไม้			- ผล ผลิตเมล็ดเป็นช่อ แต่ละผลมีรูปกลมรี ขนาด ประมาณ ๑-๑.๕ เซนติเมตร ผลดิบมีสีเขียว เมื่อสุกเปลี่ยนเป็นสี เหลืองอมส้ม และสุกจัดเปลี่ยนเป็นสีม่วงอมดำ แต่ละผลมีเมล็ด ๑ เมล็ด	- จัดสวน ภูมิทัศน์ และการปลูกใน กระถางเพื่อเป็นไม้ประดับ		